

Előfizetési díj:

Vidékre, postán:
vagyhelyben, házhoz hordva:
Negyedévre . . . 1 frt. 50 kr.
Félévre . . . 3 " — "
Egész évre . . . 5 " — "
Megjelenik e lap hetenként
egyszer, Szombaton.Előfizetési pénzek el-
fogadtnak Gallia Fülöp
könyvkereskedésében Kec-
skeméten.

KECSKEMÉTI LAPOK.

Ismeretterjesztő hetilap.

Hirdetési díjak:

5 hasábos petit sor, egyszeri
hirdetésnél 5 kr.; — többszöri
vagy terjedelmes hirdetések-
nél árleengedés adatik.A nyiltérben való közle-
mény 3 hasábos soráért 10 kr.
számíttatik.Hirdetések elfogadtnak Gal-
lia Fülöp könyvkereskedésében
Kecskeméten. — Hirdetések ezen-
kívül fölvetnek még M. Zeisler
hirdetési irodájában. (Pest, Király-
útcza 60. sz.)

A gazdasági gépekről.

Három évig vártam, hogy majd csak akad városunkban a sok tapasztalt gazda közül egy, ki e lapok hasábjain a gazdasági gépeket a buzgó olvasó közönség előtt ismertetni fogja. Azokat sorban bírálat alá veendő. Azonban mindhiában vártam, mai napig sem akadt egy önzetlen szakemberünk sem, ki magának szerzett tapasztalatait mindannyiunkkal megosztani igyekezett volna. Pedig hát városunk ily czélből már több ízben ki is küldött egyéneket, kiknek kötelességük volt a gazdasági kiállításokon megjelenni, s a gépeket valamennyiünk hasznára különösen tanulmányozni. Lehet azonban, hogy e derék férfiak csak a kezdeményezésre várnak, s azután többé nem fognak késni szerzett tapasztalataik közlésével.

Megkezdem tehát én a gazdasági gépek ismertetését úgy a miként én azokat ismerni tanultam, és csak annyiban, mennyiben egy dilettanstól várni lehet, s ha egyik- vagy másíkról nem épen helyes volna véleményem, czáfoljanak meg a tapasztalat emberei, nekik megadom magamat, mert én e téren mindössze is csak theoreticus lehetek.

A szántásra eddigelé kétféle gőzművelési rendszert találtak föl. Az egyiket Howard, a másikat Savory. Az elsőhöz egy, a másíkhöz két gőzmozdony szükséges. Howardnál a gőzmozdony egy mellé alkalmazott huzal-dobot hoz forgásba, melyre mintegy 800 öl hosszú sodronyhuzal tapad s ez apró kerekerekre erősítve a föl-szántandó földön ötszöget képez; a sodronyhuzal két vége egy kettős művelő ekéhez van erősítve, melyen az ekét irányzó ember ül, a szántóföld két végén két ember áll, kik valahányszor az eke a táblaföldet végig hasítja, a sodronyhuzal öt szögét mindannyiszor rövidebbre veszik, minthogy különben az eke ugyanazon barázdán szaladna vissza, melyet már csinált. — E gőzerő műveléssel minden órában egy hold földet lehet föl-szántani.

Savory gőzművelési rendszerénél a két gőzmozdony a föl-szántandó föld két végén áll s azok maguktól mozognak odább, a két mozdony közt drótkötél van megerősítve, mellyel az eke a szántóföld egyik végéről a másíkra húzatik. Ily két gőzmozdonyal 4500 láb hosszú szántóföldet egyszerre föl lehet szántani. — A munkaképesség két 8 lóerejű gép használata mellett óránként másfél hold szántás 10 hüvelyk mélységre.

Nemrég Garrett R. és fiai azt hirdették mindenfelé, hogy Savory e rendszeréhez nem szükségesek gőzgépek, hanem csak

egyszerű csavaró gőzcsigák (!). Valóban kíváncsi lettem rá, hogy valyon miként nézhetnek ki az ily fajta csigák!? Kíváncsiságom kielégítésére siettem azokat megtekinteni, s úgy találtam, hogy a csavaró gőzcsigák a gőzmozdonyok egy újabb nemét képezik, valamivel kisebbek ugyan a rendes locomotivoknál, de árkülönbség nem igen van köztük. Ez új találmánnyal tehát, tekintve a csavaró gőzcsigák egyszerűségét, mindössze csak a Savory rendszer lett némileg tökéletesítve.

Sima, egyenes földön s ott, hol a talaj szilárdabb, mindkét földművelési rendszer eléggé megfelel a czélnak, csak hogy a gépek rendkívül drágák, nevezetesen a Howard-féle 5000, s a Savory vagy Garrett-féle pedig 10.000 frtba kerül.

Igen czélszerű vetőgépeket találtak föl Suffolki, Smith és Sainty I. — Suffolki vetőgépe mindjárt első föl-találásakor már oly tökéletesnek bizonyult be, hogy későbbi javításra már alig volt szükség, s mint legezelszerűbb gazdasági gép, a világ minden részeiben csakhamar elterjedt, nálunk Magyarországon is már alig van nagyobb gazdaság, hol e vetőgépet ne alkalmaznák. — E gép két nagyobb és két kisebb vas-kereken nyugszik, előkormányal, 3 vetődobbal, gabona, tengeri, répa, repce, szóval kisebb és nagyobb szemek számára, 14 perselylyel, 2 piszkáló-késsel, 2 lánczal, 2 kulcsesal és tartalék-kanállal van ellátva. E géppel bármily mennyiségű gabona vagy egyéb magvakat rövid idő alatt el lehet vetni, s a sorok száma és szélessége könnyen s tetszés szerint változtatható.

A tapasztalat azt bizonyítja, hogy Suffolki gépével minden három vékás földet két véka gabonával szebben és czélszerűbben be lehet vetni, mint szabadkézzel, midőn természetesen három véka gabonát kell elszórni. Ára, ha nem csalódom 300 frt.

Shmidt és fia szabadalmazott szélesen szóró vetőgépe csak az előbbinek némi tekintetbeni utánzata azon különbséggel, hogy ez szóró szerkezettel és kanál-rendszerrel bír. E vetőgép is nemcsak gabna, hanem bármily magvak elvetésére alkalmas. Méltán ajánlhatom a gazdaközönség figyelmébe annyival is inkább, minthogy az előbbinél tetemesen olcsóbb. Ha jól tudom, 220 frt., míg a kefe-szerkezettel ellátott ily fajta kisebb nemű vetőgép ára pedig 150 frt. Megemlítendő még e helyen ugyan Shmidtnek doboz szerkezettel ellátott kétsoros répa és kukoricza vetőgépe, melynek gyári ára 40 frt.

A Sainty I. által feltalált vetőgép szintén úgy gabona, mint egyéb magvak elvetésére igen alkalmas s reánk nézve még

azon előnnyel is bír a többi vetőgépek fölött, hogy csekélyebb súlya és azon működésénél fogva, hogy a magot a földbe mélyebben rakja, épen homokos és sekélyen szántott földre alkalmas. — Magméről és osztó készlete Suffolki vetőgépével azonos, s az utóbbtól csak következő újabb szerkezetével különbözik u. m.: sor-vasai a kellő mélységre nem akasz-sulyokkal, hanem aczél-rúgókkal nyomtatnak a talajba, s a sulyok mellőzésével emeltyűi is könnyebb és tartósabb szerkezetűek; egész emelőkészlete, nevezetesen kereszthengere, kapocskereke, fogantyúja, lánczai, akasz-kapcsai s egész nyomó szerkezete sokkal egyszerűbb; fogantyúi oly könnyűek, hogy egész bels szerkezete minden nagyobb erő alkalmazása nélkül működésbe hozható, vagy kialakozható, mindamellét az emeltyűk nyomása szükségképen fokozható. Árárt nem jegyzém föl, de nem hiszem, hogy drágább lenne Suffolki vetőgépénél.

A vetőgépek mellett megemlítendő még Chamber trágya szétosztója, annyival is inkább, minthogy újabb időben a vetőgépekhez szokták alkalmazni, — sőt Garrett már oly gépeket is készített, melyek a magot a trágyával egyszerre vetik. — Chamber trágya-szétosztója egészen új rendszer szerint van szerkesztve és főleg egy szekrény s abban egy dobból áll, mely fogó karikákból van összeállítva; e karikákra a szekrény alatt vakaró vasak támaszkodnak, melyek a dobra nyúló s állítható rúgók által szabályoztathatnak. — Ára, ha nem csalódom 200 frt. — Különösen czélszerű gép arra, hogy a trágya minden legcsekélyebb térre egyenlő mennyiségben szórassék szét.

Kapáló-gépet szintén csak háromfélével ismerem, a W. Shmith-ét, Taylor-ét és Coleman-ét. Az első két nagy fakeréken nyugszik s két karika és lánczal szabályozható, a kapáló-kések leghátul állnak lefelé, melyeket egy ember két rúddal folyvást mozgásba vagy tetszés szerint változtatásba hozhat. E gép a kapálás minden nemében alkalmazható lévén, egyszerismind bármily sortávvalba is könnyen beállítható. Kormányzatával oly biztosan lehet a kapákat a növény sorokban vezetni, hogy azok legkisebb sérülést sem szenvednek. E géppel naponként 7 holdat lehet megkapálni, s ára 220 ft.

Taylor kapáló-gépe szebb és könnyebb szerkezetű s a vetőgépek utáni sormivelésre igen alkalmas. A kerekere nyomtávola egy mintkét végén felállítható tengelylyel rövidíthető, vagy hosszabbítható, úgy hogy a sorok közt a kerekere mindég megtarthatók. — Kormányzata igen egyszerű: egy fogas kerékbe végződő vasrúd hajlott fogantyújával

val a gép kapait a sorok közt mindég oly módon lehet vezetni, hogy azok a vetés közt legcsekélyebb kárt sem okozván, a gyomot, gazt tökéletesen kiirtják. — E gép ára 180 ft.

Coleman irtó és porhanyító kapáló-gépe szintén minden ily művelésre igen czélszerű. Szerintem a fentebb leirt két kapáló-gép fölött némi előnnyel bír, nevezetesen azzal, hogy sokkal egyszerűbb mindkettőnél s egész kapaszerkezete könnyű beállítású, úgy hogy kapakései minduntalan változtathatók s így bármily nemű kapálásra alkalmazható. E gép három keréken nyugvó szilárd állványon alkalmazott emeltyű segítségével a talajjal párhuzamosan fel és alá, úgymint előre és hátra irányozható, úgy hogy kapakéseinak a földbemélyedése is nagyon könnyen szabályozható. — Ára 100 ft.

A czélnek elegendőleg megfelelő kaszáló-gépet csak kettőt ismerek, u. m. az ugynevezett amerikai és Samuelson kaszáló-gépét. Az amerikai kaszáló-gép két hajtó-kerékkel van ellátva, melyeken jobbra vagy balra lehet fordulni a nélkül, hogy a vágókések járása akadályoztatnák, vagy azt megszüntetni szükséges volna; de ha kell, a gép legnagyobb munkája közben is megállítható. A vágókészlet, vagyis a kettős csuklóval ellátott ollóvasak szerkezete a gépből oldalt mint egy kar nyúlik kifelé, miért is a talaj egyenetlenségéhez jobban simulhat. A gép dombokon úgy, mint mélyedésekben akadály nélkül dolgozhat, mert a vágó szerkezetnek mindkét vége lejjebb vagy feljebb állítható. Kaszálásnál előforduló akadályok kikerülése végett emeltyűvel van ellátva, mellyel a kocsis vagy vezető az egész vágószerkezetet 18 hüvelyk magasságra emelheti, s munka után egészen a kocsi helyezheti. A kocsiülés egészen a gép közepére van illesztve úgy hogy ez hajtás közben a gép működésére is folyton felügyelhet. — A vágószerkezetet mindég élesen kell tartani; az élesítés vagy egy keskeny köszörűvel, vagy inkább finom angol reszelővel eszközölhető. — Két ló könnyen elbírja s naponta 10—12 hold földet lehet e géppel lekaszálni. Ára 360 ft. Samuelson kaszáló-gépe az előbbinél va-

lamivel tökéletesebb. Az egész gép két nagyobb hátsó s egy kis előkeréken nyugszik. — A kis előkerék tartja az oldalt kinyúló kaszaszerkezetet, mely menés közben folyton mozgásban van. — Kaszaszerkezete egymásmellé illesztett éles vaslemezekből áll, melyek a rúd felső és nem alsó lapjára erősítvék, s így közönséges fenő-kövel is köszörülhetők. — Rövid tarlót vág és csekélyebb vontatási erőt igényel. Két lóval naponként 6—10 hold földet lekaszálni. Ára 300 ft.

Megemlítendő e helyen két igen egyszerű gép, az egyik az amerikai szénagyűjtő, a másik a szénaforgató-gép. Az első egész szerkezetével két keréken nyugszik s lefelé álló félkör alakú fogakkal van ellátva, melyek mindegyike szabadon működik s folytonosan a talajhoz illeszti magát. Az egész gép egy emeltyűvel igen könnyen fölebb rántható, s az összegyűjtött széna tetszés szerint rakásokra halmozható. — Ára 75 ft.

A szénaforgató-gép két gereblye-hengerből áll s igen egyszerű. — A lekaszált fű, széna vagy sarjú az egyik henger által emelve, s a másik ellenkező irányban működő gereblyehenger által ritkítva könnyedén megforgatható, s így a lég befolyásának minden oldalról kitéve, sokkal hamarabb szárítható. — Ára 95 ft.

(Folytatása következik.)

Néptanítóinkhoz.

Kész örömmel adtam helyet e Lap közelebbi múlt évi 51-ik számában az „elemi népiskoláink“ című közleménynek, — azért egy részről, mivel meggyőződésem szerint egy égető kérdés szellőztetését tűzte föladatul, más részről pedig azért, mivel szerzőjének általam ismert jó akaratú fejtegetései találkoztak — többnyire — saját nézetemmel; egyébiránt még azért is, mert hittem, hogy maguk a hivatottak sietni fognak tisztázni a népoktatás szent ügyének égető kérdését; azonban az ...i által dobott kesztyűt az ifjú Reiniger izraelita néptanító egymaga vette föl s eleinte sok túlzással, a múlt évi 53-ik számban; mire ...i válaszolt a folyó évi 1-ső, Reiniger pedig teljesen kimagyarázta magát a 2-ik számban.

E négy közleményben mutatkozó kesernyés szóváltás engem kiváltképen arról győzött meg, hogy a szent könyvek szavai szerint „sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak“, — mert a többi néptanító mintegy harminczöt főnyi szép számot képező serege a hivatásukba vágó érdekes tárgyat agyon hallgatta; sőt néhányan azt a furcsa lépést kísérelték meg, hogy e lap útján

...i úrhoz azon kérdést kívánták intéztetni: „mutassa ki, melyik felekezet népiskoláiban van a hiba?“

Uraim! nem az itt a kérdés: melyik felekezetnél van hiba; hanem azt önknek is be kell ismerniök, hogy van hiba, van baj, — tehát önk mint hivatottak, kiknek a hibát, a bajt legjobban kell ismerniök, annak megszüntetésére mutassanak utat módot, elhárítására tegyenek javaslatot.

A népoktatás belügyeiben nem vitatom én magamnak a szakavatottságot, mert tanulmányaim egészen más tere szorítottak; de mégis belátom sőt tudom eredményeiben, hogy van hiba, van baj. Én nem tartom kielégítőnek ...i úr azon egyetlen orvosságát: hogy az iskola-bizottság tagjai gyakrabban látogassák a tanodákat s nagyobb felügyeletet gyakoroljanak; de viszont Reiniger úr azon javatát sem tartom egyetlen gyógyszernek, hogy a néptanítókat általában jobb fizetéssel lássuk el s biztosítsuk jövőjüket — és már akkor minden jóra fordul. Véleményem szerint ezek is szükségese-
sek; de sokkal több kell még ahhoz, hogy minden jóra forduljon.

A sok közül én egyet említek.

Én sem tagadom, sőt tudom bizonyosan, hogy mostani néptanítóink közt igen sok jóra való, jeles férfiú, derék igyekező tanító van, kik bizonyára több figyelmet, jobb sorsot érdemelnének; de önk szintazonképen tudják mint én, hogy ha netalán nálunk nem volna is, van imitt-amott a nemzet és községek rovására élődk sok olyatán magáról és magasztos hivatásáról megelégedett egyén, ki azóta, hogy a képezdét úgy a hogy átúsztta, mindig legkisebb gondjának tartotta az ember főczélját, az öntökéletesítést.

Miért nem szólalnak meg tehát önk? miért nem tisztázzák e nagy kérdést? Lássák önk, én egyetlenegyszer életemben hivatalos megbízás folytán szóltam e tárgyhoz, de a lett jutalmam, mit már igen sokszor adott keserű sorsom az életben, hogy nemcsak meg nem értettek, hanem a szó teljes értelmében félreértettek, — és saját vallásfelekezetem néptanítói úton útfélen kigyót-békát kiabáltak reám.

Most azonban túl vagyunk már azon, hogy az ily ügyet agyonhallgassuk, vagy tovább is szűralól sutytyomban, még pedig fenyegetőzve beszéljünk róla. Többé már nem látok én felekezeti tanodát, hanem csak népiskolát akarok látni. Most mind rendelkezésemre áll, — s mivel azon már túl vagyok, hogy gyermekeimet vezessem föl, — abba vezetem unokámat, melyben jobban tanítanak. Most mindegy, akár pápista, akár kálvinista egyházközség tartja fön a népiskolát, akár a városi község látja el a közös iskolát, csak a jó nevelésnek vesse meg alapját, abba viszem unokámat, melyben jó polgárrá, derék emberré, jó hazatívá nevelik s további képeztetésének alapját kellőképen megvetik, — vallásom papja gondoskodjék a házi nevelésen kívül aztán arról, hogy jó keresztyén is váljék belőle.

Én tehát, minthogy a népoktatás belügyeiben nem vagyok szakember, e téren nem akarok, nem akarhatok elméleti javalatokkal fellépni; de a néptanítók szellemi előhaladására egy érzékeny ösztönt s a néptanítók anyagi helyzetének javítására egy czélszerű véleményt mégis koczkaztatok, mely ugyanoda megyen ki, a miért már, mint említém, sok keserűséget kellett túrnóm.

Most nálunk Kecskeméten a városi rendes népiskolatanító évenkénti fizetése, mindenik feleke-

T Á R C Z A.

F o h á s z.

Egekre vetem föl gyöngye szemeimet,
Szemem erejére ültetem lelkemet
És elszáryaltatom túl a fellegeken,
Hová ember nem is juthat el — csak szellem.

S midőn így lelkem az örök-térben bolyong,
S felé határ sehoh... sehoh sem mosolyog,
A végtelentől az aether hullámiban
A végesig jut el mély gondolatokban.

A földre érkezve, mi tartja őt kérdem?
A föld a naphoz küld, s én a naphoz tértem;
De ez ismét hová?... Sirius-hoz utal...
Sirius imígy szól: Ő még föntebb uralg.

Most testem kérdezem: honnan van, hová lesz?
Én nem felelhetek, engem ne is kérdezz...
Szállj lélek magadba, s te fejtss meg lényedet...
Ő nem tud felelni, hogy honnan eredett.

Most világos: gyöngye, tudatlan lény vagyok,
Porszem a világban — szellőtől fölkapott —
De e csekélységem nem gátol engem még,
Hozzád emelkedem, hozzád végtelen Ég.

Hozzád emelkedem, ki mindenek között
Öröktől vagy örök tér és idő fölött...
Hozzád, ki pályáját kimérte a napnak,
S virágos szigeteket adsz a hányatottaknak.

Kérdéseim, melyek fejtetlenek, ó Ég!
Melleded szólanak s vágyaim is mindvég...
Tégedet hirdetnek ó végtelen Isten!
Téged ölel örök Alkotó reményem.

Öslény, világsszellem, nagy vagy te, ó nagyobb
Világodnál s fényesb, mint százezer napod,
Ó értsd meg Öslény lelkemet nagyságod
Leheletével és küldj egy fényesillámot!...

Küldj ó világsszellem, küldj fénytengerből
Csillámot, mely lelkem hozzád vezérli föl;
Mert, bár szüntelenül kereslek a zatban,
Siker csak úgy lesz, ha világítod utam.

Vécsey Benedek.

Egy névnapi estély.

Eredeti vígjáték 1 felvonásban, írta Végh Ferencz. — Először adatott Szombaton, Január 14-én 1871. Feketének Gyallai Ida jutalomjátékául.

No bizony van is nekünk kecskemétiéül Katonára oly nagyon miért büszkélkednünk, hiszen Katonára egész életében csak két — színpadra került — drámát tudott írni, a többi, mint „Jeruzsálem pusztulása“ és mások csak kéziratban maradtak, — az

után oly nagy zajt csapunk, hogy Szigligeti évenként 2—3 darabot ír, mintha az valami rendkívüli dolog volna, és mintha bizony a dráma, vagy vígjáték íráshoz valami irodalmi készütség is szükségeltetnék más, mint írni akarás; hogy minden más egyéb haszontalanság, — megmutatta azt Végh Ferencz, ki egy hét alatt egy drámát és egy vígjátékot írt és hozott színpadra, a jutalmazandó színészek arany hegyet ígérő álmaul és a színházlátogató közönség rettentő ostorául.

Az „Egy névnapi estély“ meséje épen az, a mi „A menyasszony“ drámáé, azon kis különbséggel, hogy a drámában a gögös Aranyosi egy levélben kap leánya számára völegényt, az „Egy névnapi estély“ben egy léhűtő Antalfi nevű nemes ember üres fejű és szívű neje vár völegényt a házhoz, mert egy vén boszorkány Margita néni azt a hirt hozta Amália tekintetes nagyságos asszonynak, hogy a városban egy ismeretlen, gazdag és nagy úr kérdezte tőle, hogy Antalfi Terka kisasszonyt ismeri-e? és tiszteli, hogy estére meglátogatja őket. Amália nagyság szerint ugyan mit keresne mást, mint leányát, Terka „nagyságos küsságos“ kisasszonyt megkérni, ergo elhatározza, hogy a mai estélyen, mely Terka leányuk névestélye egyúttal a kézfogót is megülik és harmad napra a lakodalmat (éppen mint a drámában) megtartják, — és ez ellen nem tehet a tanyáról haza érkező Antalfi nemes ember sem, hiában mondja, hogy a „szokás elszegényít“ de hogy mindjárt kiadó násznagy is kéznél legyen, meghívják a lelkész is; — a nagy úr megérkezik, a

zetnél s minden különbség nélkül fejenként 500 forint ausztr. értékben.

Ez a legszerencsétlenebb intézkedés.

Mert ha van köztük egy kifogástalan, jó, derék tanító, — pedig több is van ilyen, — annak fáradozása megfizethetetlen; de mivel többet nem igen adhatnánk, mért nem adnánk az ilyennek 800—900 vagy 1000 forint évi fizetést, kivénülés esetében örökös nyugdíj biztosítása mellett?

Ha pedig netalán találkozánk egy élhetetlen, hiábavaló, here, a világtól elmaradt ember, — ugyan jó lélekkel arra vesztegethetünk-e többet, mint az 1868.: 38. törvény által meghatározott évenkénti minimum 300 frtot? — Ő lássa, hogy ha nem bir, vagy nem akar többet érdemelni.

A képezdéből kikerült 18—20 éves ifjúnak tehát, mint segédtanítónak, vagy ideiglenesen alkalmazottnak — például három évre — az említett minimum kirendeltetvén, ez idő alatt bizonyosan megváltik, melyik tejből leszén túr? s akkor a jóra való ifjú magasabb fizetésre mozdíttassék elő, biztosítván arról is, hogy a kitüntetés esetében fizetése a maximumig emeltetni fog, kivénülés esetére pedig fokozatos nyugdíjat élvezend.

Ha így rendezzük be a tanítók fizetését, ha csak életszakra vagy önbecsvágy van a tanítóban, igyekezni fog bizonyosan a kitüntetés, az előléptetést kiérdemelni; de most ritka ember az, kit el nem keserítne annak tudata, hogy előléptetés nincs, anyagi jutalom sincs: mindegy, minek törje magát, úgy is meg van 500 frt. fizetése, azt már a víz sem mossa el, de nem is reménylhet többet, szintúgy mint az, a ki nem is érdemelne annyit.

Ily berendezés mellett én részemről nem azon csudálkozom, hogy here, hanyag és soha sem tanuló tanítók is lehetnek; hanem azon bámulok, hogy ily fizetési rendszer mellett csak egyetlenegy jóra való tanító is tanálkozhatik, — pedig mondtam már és ismétlem, hogy hálistennek nemesek van, de többen vannak ilyenek.

Egyébiránt nem úgy értem én az általam megpendített fizetési új rendszer életbe léptetését, hogy a most működő tanítók közt mustrát tartva, kinek-kinek érdeme szerint szabjuk ki fizetését, minimumon kezdve a maximumig; ne tessék megijedni tőle, — tudom én: hogy ezt már az 1868.: 38. t. cz. ellenére tenni nem lehet: maradjanak a régiék úgy a mint vannak, — a kik arra nem lennének méltók, úgy sem félhetnek tőle, hogy sirdombjukra nehezedjék az emlékoszlop; de mint-hogy jövőben nekünk a város bel- és külterületén még legalább harmincz tanítói állomást kell alkalmaznunk, itt és ekkor mellőzhetlenül egy új fizetési rendszert kell életbe léptetnünk, aképen, hogy az új és ifjú emberek a minimumon kezdjék, a régi érdemes tanítók fizetése pedig tetemesen javíttassék: amazok utaltassanak Jákob létrájára, melyen a maximumig emelkedhetnek; emezek pedig most azonnal, míg hasznát érezhetik, méltóképen jutalmaztassanak.

Tehát most ez egyszer határozottan kérem: ne tessék engem félre érteni.

A közoktatást én oly intézménynek hiszem, mely csak fokozatos fejlődést tűrhet. A ki sétányt óhajtat alakítani, hiú munkára pazarolja erejét, ha terebély nagy fákat akar ültetni, hogy azok árnyékát azonnal élvezhesse; galyakat, gyenge csemetéket kell ültetnie, mustármagot kell földbe vetnie, hogy azokról terebély fákat nevelhessen. Sok ember van köztünk még ma, kivel a népoktatás

szükségességét is nehéz lenne megértetni, hát még annak költségeit viseltetni?! Neveljük tehát és oktassuk népünket minden irányban; de mivel szükséges közvetítő nélkül czélt érünk lehetetlen: alkalmas tanítók nélkül nem fogunk a népnevelés terén boldogulni. Nekem az a meggyőződés, hogy régi jó néptanítóinkat becsüljük meg, ismerjük el az érdemet és méltóképen jutalmazzuk; de gondoskodjunk egyszersmind e téren is egy új nemzedékről, mely amazokat felválthassa.

Ennyit akartam elmondani; ez azonban csak felületes parányi része a népoktatási ügy fejlesztésében követendő helyi általános intézkedésnek. Többet nem mondhattam, mert én csak hivatalos vagyok a népoktatás fentartásához, de önök választották a népoktatás fejlesztéséhez. Vitassák meg önök a helyi népoktatás ügyét minden tekintetben, derítsék föl annak tapasztalt hiányait minden részben, hozzanak javaslatba minden szükséges intézkedést, hogy midőn kevés idő múlva bekövetkezik a cselekvés kötelessége, a községi atyák kész alappal bírassanak az intézkedésre: én e lap hasábjait e tárgyban beérkezendő minden alkalmas vélemény nyilvánításnak nyitva tartom.

Kecskemét, január 18. 1871.

Hornik János.

Irgis, 1871. Jan. 17.

Tisztelt Serkesti uraság!

Tudja-e mi azs a bugacsi vadásat? ipen most irkeztetem rula, majd in elmondom! Hát bizs azs nem egyib mint olyan cotilontáncs, melyben minden ember forog, de kiki csak a maga fegyverivel. Azs eleje mindig úgy sokott kezdődni, hogy három olyan fiatal embert kildének elire, a kik soha illetikben sem látták bugacsot, találjanak oda soha után, és törjik meg azs útát. Mintha csak valami sép leány volna azs azs átkozsott pusta! Azs öregek sohasem birnak igazsán odatalálni, most is feleútján eltivedtünk. Elsi éjsaka, ha azs akarod, hogy egy kis nyugodalmad legyen, sent ráfaelhezs kell mindig imádkozni. — Reggel mig meg sem kezdődött vadásat, mikor egy idegen uraság előállt, is mutatta, hogy neki van egy lankadt-esztere, alig hallotta meg sommás bíró, mindjárt odasaladt fegyverivel, de bezszeg kitudt azs összeillestésnél! hogy sommás bíróé csak holmi eselidfegyver! Később észrevettem, hogy azs a kis ragyaverte fiskális is szeretett volna lankadt-esterrel próbát tenni, de nagyon sígyenlette magát, mert puskáján meglátsott, hogy már levágtak belille. — Maga a vadásat nagyszeri volt! — Legelől Don Dubez de Palléro spanyol trónjelölt járta a franciasia négyest, hol elire, hol hátra olyan sipen, hogy sinte szerettem volna neki egyet hegedilni. — Mellette gazdasági senátor mindig arrul panaskodott, hogy azs a puskája, melyikkel eddig rendesen puskázsott, most egis vadásaton kerestül egyetlen egysér sem bir elsilni. Hja, rigi puskát jól föl kell porozsni, is akkor is csak ritkán sil el! Maholnap már mindenki olyan sersámot tart, hogy hátul nyomja bele a töltist! Egysér csak hallatsott mindenfél: itt a róka! itt a róka! veres emberek mind kisaladtak a kerbül, nehogy valaki őket el-tívessen. Azs a barnasakállú fiskális pedig, ki elis-sér volt kint vadásaton, úgy ráfogta a puskát ijjel mulató somsijdjára, mintha csak attól várta volna, hogy a róka kiugrik. — Elkezdtek azsután vadások liveldezni, sóltak a puskák, mint valami há-

boróban, de róka csak saladt, mikor vigre egisen kifaradt, nekem kellett kerbe bemenni, is agyonverni. Azst hittem, hogy róka azs enyim, odalip azsonban hozzsám egy vikony vadás és be-bizsonyította, hogy i vagy alatta, vagy fölötte, de mindenesetre agyonlitta s a róka azs ivé. Kesenem sipen azs ilyen vadásatot, de többé nem kirek belille. *Azs irgisi csigán vajda.*

Színház.

Szombaton, január 14-én Feketéné Gyallay Ida asszonynak jutalomjátéka volt, színre hozatott — mint előre jelentettük — Offenbach „Fecsegők“ című operett-je és még... de ki tudná azt mind elszámlálni mit nem adtak ez estén a nagyszámmal begyűlt közönségnek 60—70 krért?! Volt először is egy vigjáték harminczkét jelenésben egyetlen felvonás alatt; — volt dalárda, melynek t. tagjai jutalmazott kérésére s íranta való szivességből léptek fel, s adtak elő két darabot, mik közül az utolsó a közönség tetszését annyira megnyerte, hogy ismételni kellett. Mindezek után végre úgy 9 óra tájban a „Fecsegők“-re is rákerült a sor, de biz annak szépségei amaz istentelen rosz hangszerben veszték el, melyről nehéz lenne már megmondani, miféle hangok jöttek ki belőle? Az előadás azonban eléggé összevágó volt. Jutalmazott, kit élénk tapsokkal s pár koszorúval fogadott a közönség, csinosan énekelt s ügyesen játszott; mellette kiváltak Bodroginé s Zádorné asszonyok szép énekeik s kifogástalan játékaik által. A férfiak közül Darvas és Mezei urakat illeti az est dicsősége, kik közül utóbbi ügyes alakítási tehetségének kétségtelen jeleit újból bebizonyította.

Vasárnap, január 15-én „Mátyás Diák“ 3 felvonásos népszínmű adatott közép számmal begyűlt közönség előtt lehetőleg rosszul, lehetőleg elhanyagolva. Ha már az igazgató érdekeit — ki éppen most a harmadik bérlés eszközésén fáradozik — előmozdítani nem érzik is magokat hivatva, ugyan mondják meg kérem mint a színművészet oltárán áldozó papok, minő lélekkel ronthatják el túlzásaikkal így a jó darabokat, mint a hogy elronták a mai? Hát azt hiszik, hogy van komikum az oly kibeszélhetlenül csúf éneklésben, minőt önök a darab kezdetén a kulissák mögöl macskazenétek? Bizony nincs, — hidjék el azs valamire való karzati publicum se tartja sem szépnek, sem nevetségesnek. Aztán mikor Mátyás diákot a sáfárral együtt elvitték abban a huzavonában, egymás rángatásában, kurjászásban ugyan mit akartak elérni? — — — Nehogy azonban mindenkét egyformán megróni láttassunk: kötelességünk kiemelni Bodroginét (a kántorné), Zádornét (Katalin), Zendinét (az idegennő), Darvast (Mátyás diák), Bodrogit (a kántor), Zoltánt (Zsigmond) szerepében, kik minden igyekezetük mellett sem valának képesek azonban a többiek túlzásai miatt egészben hatást csinálni, egészben mondjuk, mert Vlad Marci eredeti alakja Rajz kezében mindamellett is sikerült s a mai est el nem rontott mulatságát a közönség nagy részben neki köszönhetette.

Kedden, január 17-én bérlétszünetben adatott „Don Caesar de Basan“ dráma 5 felvonásban, kicsiny számú közönség előtt. Az előadásról sok kifogásolással emlékezhettünk, felemlítve a szerep nemtudásokat, elkéséseket s egyéb, nem a jó előadások tulajdonságai közé tartozó körülményeket: de mivel általában az előadást még sem számíthat-

lakoma elkezdődik és véget is ért, de a leány-kérés késik, míg egyszer midőn nyilatkozatra akarják felhívni, azon veszik észre, hogy a nagy úrnak hült helye van, elszökött a vacsora végén, egy ezüst kanál is elveszett; míg ezen eltűnés miatti zavarban fülénél fogva elő húzza egy az ünnepeyre kölesön kért inas és Terka kisasszony régi imádója (éppen mint a drámában) az előbb gavallér, most rongyokba bujt nagyurat, kit a tisztas társaság előtt a kölesön-kért inas két oldalról jól nyakon ver, hogy miért nem akarta elvenni a Terka kisasszonyt, a nagy úr megvallja, hogy ő egy szegény Bach-huszá, ki mivel hivatalból kimaradt, így akar élődni a magyar vendégszerető házaknál, és kéri őket, „hogy miután a magyar mindig jobban megbecsüli az idegent, tegyék meg valami tisztviselőnek“, mire még egyszer nyakba verik és Terka kisasszonyt odaadják a scartban volt vőlegénynek.

Tehát a mese nem új, a nyelve, hogy igazat mondjunk, már nem kölesönzött nagy mondatokból van összevéve, de ugyancsak konyhaias, itt már a szerző a maga nyelven beszél, — a scenirozás tökéletes, mert egy örökös jövés-menésből áll az egész 1 felvonásos darab.

E vigjáték az irodalom legalsó színvonalán is nagyon messze alól áll.

A darab meséje és annak hűsége ellen is kifogásunk van: a volt Bach-huszárt megvártuk a szerzőtől, hogy találóbban festi, miután példány után nem kellett volna messze fáradsnia. A magyar vendégszeretet nevében pedig óvást teszünk azon a magyar és

nemes emberhez nem illő eljárás miatt, hogy egy szegény ördögöt, mert a névnapon jól lakik, és mivel a leányt nem akarja nőül venni, jól nyakon verik... hiszen a szerző jól tudja, hogy a hova névnapra hivatalosan elmegy valaki, mégha Bach-huszá volt sem lökik ki, sem meg nem nyakalják, hanem hagyják őt kedvére nyakalni.

Az előadás alatt a közönség boszankodott, a végén pedig néhány ingyen-jegyű inas gyerek és néhány jókedvű úr kihívta a szerzőt, és az meg is jelent.

A karzat és az ingyen-jegyűesek véleményére mitsem adunk; — de a színészet ügyében és a közönség érdekében kérdezzük azon jókedvű uraktól, hogy tréfát üttek-e a szerzőből, midőn ily megbo-csájthatlan ürességért kitapsolták? vagy juxot csináltak? mindkét esetben helytelenül cselekedtek, mert a szerzővel elhitetik, hogy darabja jó, és majd nemes hivatása érdekét véli teljesíteni, ha minél több ily darabot ír a mivel közönség rettentő büntetéséül, mitől a jó ég mentse meg a mi jó közönségünket; azon felől izlésükről nem valami jó bizonyítványt adnak ki.

A szintársulat, mely ily üres, esetlen, emésztetlen darabok előadásával üldözi a színházi közönséget, nem érdemes a pártolásra, az ily társulatnak is, ki a színészet nemes és szép czéljait vásári comoediává alacsonyítja, elkelve egy Krisztus, ki a jeruzsálemi templomból a zsbárusokat kikorbácsolta.

A „Színpad“ utolsó száma azt írja rólunk, hogy Feketéné Gyallay Ida hálásb közönséget érdemelne; — mi azt feleljük: hogy a kecskeméti közönség Feketénétől több figyelmet érdemelne, mint ily silánysággal boszantatni.

A „Kecskeméti Lapok“ színházi tudósítója „A menyasszony“-ról irt szemléjében azt írta: „Referens tisztünk hozza magával, hogy felemlítsük, miként szerző mind előadás közben, mind előadás végén zajosan kihivatott, s mindannyiszor meg is jelent, és élénken üdvözöltetett“; — meg kell erre jegyez-nünk: hogy referens tiszté azt hozta volna magával, hogy hű legyen, és megemlítse, hogy a karzat egy-része hívta ki, mert ily sértést, hogy „élénken üdvözöltetett“, színházi közönségünk izlése megóvása tekintetéből visszautasítunk, és a színházi tudósító-nak emlékébe hozzuk azon latin mondatot: „non bene semper olet, qui bene semper olet“, a mit magyarul így is alkalmazhat: „a ki mindig igazat akar mondani, nem mond mindig igazat.“

Sajnáljuk a szintársulatot, mert a közönség tekintélyes részétől hallottuk az előadás alatt, hogy többé színházba nem jó és jövőre nem bérel, s mint tudjuk az aláírás ivekéből a társulat is sajnosan győződött meg, hogy megtartották szavukat, — ki mint vet, úgy arat. *Casca.*

jük az elejtettek közé egészen, a kifogásolást más időre hagyjuk. Az egyes szereplők közül Zendingé asszony szép játékát kívánjuk kiemelni, s mellette tartjuk megemlítőnek Rajzot, ki a czimszerepben kitűnő volt. Miután azonban egy idő óta sokszor enged meg magának rögtönzéseket, kérdjük: nem talált volna semmi megjegyezni valót azon körülményre, hogy az általa emlegetett 12 katonát — kik az ő kivégzését lettek volna hivatva végrehajtani — a vezető Juhász úron kívül két egyetlen utzagyermekek személyesítette? Az ily csekélységnek látszó körülmény sokszor elrontja az egész darab hatását. Darvast ily készületlenül nem láttuk még. A többiekéről nincs mit mondanunk.

Szerdán a francia sebesültek javára „A kék szakalú” került színre. Az elsőrendű helyeken csak volt közönség, de egyebütt bizony kevesen valának. Így történt, hogy a kitűzött szép czélra csupán 21 frt. 41 kr. jutott. Az előadás minden kifogáson felüli s tán nem túlozunk ha mondjuk: miként minden eddigié között legjobb volt. Feketének asszony kitűnő volt Boulette szerepében. Jó kedvvel és ügyesen játszott, a mellett nagyon szépen énekel, s a közönség sokszor megtapsolta s egy szép virágsokorral is mégtisztelte. Zádorné szintűgy kitűntette magát, mind ügyes játéka, mind csinos éneke, mind elegans öltözéke által s a közönség tapsokban nyilvánult elismerésében ő is többször részesült. Mellette megemlítő Bodroginé, ki a rábizottakat mindig jó kedvvel és gondnal párosult ügyességgel szokta elvégezni. A férfiak közül Zoltán a czimszerepét szépen énekelte; mellette kitűntek még Rajz és Zádor urak szerepeik ügyes keresztülvitelével. Általában ma megtette mindenki a társulat részéről kötelességét s ezt annyival szivesebben jegyezzük fel, mert az előadás tiszta jövedelme $\frac{1}{3}$ részben, mint már említve volt, a szerencsétlen francia nemzet sebesült harcosai javára fordított. Csak azt sajnáljuk, hogy közönségünk ez idén még a jótékony előadásokra sem siet, s a legszebb czélokra is csak nagy utánjárással vehető be tőle pár forint! Vagy nem ezt tanúsítja-e az eddigi jótékony-célú előadások eredménye? De hát mért is nem mutogatnak mindég elefántot!?

Bál-krónika.

Az idei farsangot megnyitotta az „Ipáregylet” Január 11-én a „Nádor” termeiben tartott tánczestélyével, hol az alkalmatlan és rossz idő dacára is közönségünk minden osztályából meglehetősen számmal jelentek meg. A tánczterem feldiszipése a rendező ügyessége jóízűléséről tanuskodott. A megjelent női koszorún meglátszott, hogy mulatni jött, és minden fényűzés nélkül öltözködött, czélt is érték, mert igen sikerült és vig, kedélyes kis mulatságban részesültek.

Január 19-én a Casino termeiben megtartott Jogász-bál minden tekintetben fényesen sikerült. A fényesen kivilágított terem szépen és izléssel volt feldiszipve, a megjelent szép számú válogatott hölgykoszorú legnagyobb részben gazdagon, fényűzéssel, de nem mindannyi egyszerűsággal izléssel is volt öltözködve, uszályos és uszálytalan hosszú ruhákban; a hölgy-koszorú nagy részben vidékiekből állott, mert a nagy fényűzés miatt városunk hölgyeinek egy része inkább otthon marad, mintsem ő is másokhoz hasonló fényűzést ne öltözködjék; ezt azonban rosszul teszik, mert hogy fényűzés nélkül is lehet szépen és izléssel öltözködni, azt most is megmutatta Tormási Mari k. a., kit épen azért elsőnek említettünk meg. Bál-kiállítását nem koronáztuk, de mint izléssel öltözött s valóban bájos fiatal hölgyeket kiemeljük: Kovács Magda, Kovács Erzsi, Ko-

vács Manczi, Fényfi Matid, Deák Mari, Herczeg Mari, Csilléry Etel, Brada Erzsi kisasszonyokat és Kugler honvéd hadnagy névénél, a vidékről Bogyo és Kádár kisasszonyokat, az úrnők közül Pacsu Mihályné, Zomboriné, Hollósiné, Madarasiné, továbbá Horváth Döméné és Deák Lászlóné. A férfi sereg, mint a mostani romlott modern nézetek szerint illik, frakkban, azonban néhány peleskei notárius is akadt, kik még magyar öltözékben jelentek meg. Hogy azonban a bál eleve és jókedvben még a múlt évben tartott bálainkat is fölulmulta, azt leginkább kedves vendégeink, a honvéd tisztakar fiataljainak köszönhetjük, kik a tánczokban mindig legkitartóbbak voltak, élükön vidám kedélyű őrnagyokkal. Végül megemlítem, hogy volt egy frakkba öltözködött vékony lábú puderezett fejű fiatal ember. A zene jó volt. *Asmodei.*

A francia foglyok számára a kecskeméti Casinóban következő adakozások történtek:

Schweiger Salamon 40 frank, Schweiger József 40 frank, Ferenczy Gergely 2 frt., Jausz József 1 ezüst frt., Lestár Péter 5 frt., Rleyer Ignác 1 frt., Fischer Zsigmond 5 frt. Baromlaci Pál 5 frt., Csillag Antal 3 db. 1 ezüst frt., Klingert Vilmos 1 frt., Csabai Imre 1 frt., Fischer Ferenc 1 frt., Löwy Sámuel 2 frt., Fischer Jakab 1 frt., Mónus Ferenc 1 frt., Wiszt József 1 frt., Schwarz Miksa 1 frt., Juhász Gyula 1 frt., Tóth László 1 frt., Szappanos László 2 frt., Csorba Gábor 1 frt., Szalai László 1 frt., Nagy Károly 1 frt., Tóth Márton 1 frt., Pásketz A. 1 frt., Sívó Béla 1 frt., Schwarz Ignác 1 frt., Keresztes Bence 1 frt., Lovik Tódor 1 frt., Tantó Leopold 1 frt., Szeless József 1 frt., Dragolovics Döme 1 frt., Zágonyi Ferenc 1 frt., Főrián Károly 5 frt., Sárközy László 1 frt., Erdősy Imre 1 frt., Herczeg Károly 1 frt., Koczó Sándor 1 frt., Steiner Márton 1 frt., Schweiger Moricz 1 frt., Grünblatt Dávid 1 frt., Littauer Antal 1 frt., Szeless Ferenc 1 frt., Gyenes Sándor 1 frt., Báro Rothner 1 frt., Spitzer József 2 frt., Dr. Kada Endre 1 frt., Tóth István 1 frt., Bodor Antal 1 frt., Mádi Sándor 2 frt. B. Kiss Pál 1 frt., Sánta József 1 frt., Kiss Miklós 5 frt., Gallia Fülöp 5 frt., Horváth Döme 5 frt., Muraközy János 1 frt., Kovács József 1 frt., Pacsu Gergely 5 frt., Csemiczky Lajos 1 frt., Wiszt Károly 1 frt., Schweiger Fülöp 2 frt., Fischer Miksa 10 frt., Bene Sándor 1 frt., dr. Szabó László 2 frt., Fantó Péter 5 frt., Molnár László 1 frt., Angyal Béla 1 frt., Egy. valaki 50 kr., Schweiger Vilmos 1 frt., Jancsó Adám 1 frt., dr. Milhoffer István 10 frank, Gömörly Frigyes 1 frt., Sántha Zsig. 1 frt., Dékány István 1 frt., Ludvig Mihály 1 frt., Csilléry Benő 2 frt., Dékány István jogtanár 5 frt., Sármay Márton 10 frt., Grosz Zsigmond 2 frt., Ujszászi J. 1 frt., Laukó Károly 1 frt., Hacker Adolf 2 frt., Hacker Moricz 3 frt., Ujszászi Gy. 1 frt., Madarassy László 2 frt., Schwarz Ignác 1 frt., dr. Horváth János 5 frt., Szél Mihály 1 frt., Karácsony Zsigmond 1 frt., Milhoffer Frigyes 2 frt., Milhoffer János 2 frt., Hollósy Zsigmond 10 frank, Schweiger Bernát 1 frt., Brückler Mihály 1 frt., N. Pali 50 kr., dr. Milhoffer Antal 2 frt., Steiner Gusztáv 50 kr., Reiner Károly 50 kr., Steinwurtz József 2 frt., Tassy László 2 frt., Tormássy Mihály 1 frt., Szűcs Imre 1 frt., Szél Lajos 1 frt., Dömötör Károly 50 kr., Papp Mihály 2 frt., Gáspár Lajos 5 frank, Katona Zsigmond 2 frt., S. Kovács László 1 frt., Parragh Gedeon 1 frt., id. Kovács László 10 frt., Ferenczy László 2 frt., Szeless Kálmán 6 frt. 50 kr. — Összesen: 200 frt., 105 frank, 4 db. ezüst frt. — Adakozott: 112 egyén.

Helybeli újdonságok.

— **A rokkant honvédek** érdekében városunk közgyűlése f. hó 16-án elhatározta: hogy az 1848/9-iki dicső napokból életben levő, nyomorult vagy munkatehetetlen honvédekről, illetőleg gyámoltalan özvegyeik és árváikról, saját körében maga fog általában gondoskodni. Eddig e czélra évenként 180 forint segélyezés volt folyóvá tételve: most egy bizottság alakított, mely a közgondoskodásra szorult régi honvédek számáról és helyzetéről a közgyűlés elé jelentést adjon.

— **Nagy-Peleskén** . . . akarám mondani:

Kecskeméten nincsen óra —

Igy nem tudjuk hány az óra!!

Valóban botrányos állapot: midőn főtemplomunk tornyában a város kellő-közepén levő órának hat hét alatti kijavítását valaki szerződésileg magára vállalja s hatodik hónap mulva sincs készen vele. E hanyagság okozója megérdemlené, hogy minden órának a toronyból kiküldetésére köteleztessék, — akkor talán jobban igyekeznek szerződésének betöltésére.

— **A kecskeméti** ref. főiskolai tüzoltó egyelet alaptökéje gyarapítására 1871. január 28-án este tánczvizalmat rendezend. A rendező bizottság tagjai: Fogthüty János elnök; Sári Szabó János alelnök; Vörösmarthy Gedeon jegyző; Katona Béla pénztárnok; bizottsági tagok: Molnár László, Arady Kálmán, Parragh Béla, Schwartz Ottó, Lángos Kálmán, Serédy Géza.

— **A kecskeméti** „Dalkar” a helybeli jótékony „Nőegylet” javára folyó évi február 11-én az „Olvasó-kör” helyiségeiben dal- és tánczestélyt rendezend, melyre a cél jótékonyágánál fogva a „Dalkar” igazgató választmányának értesítése folytán a t. Közönségnek s minden ügybarátnak szives figyelmét felhívjuk. Belépti díj: személyenként 60 kr. Kezdeté 7 órakor.

— **Az izraelita** szegény tanulókat segélyező egyelet alaptökéjének gyarapítására f. é. január 24-én a színházi teremben tartandó tánczestélyben részt venni kívánó t. közönséget van szerencsénk értesíteni: hogy e czélra jegyek előre válthatók Katona Zsigmond, Gallia Fülöp és Fehér Márton uraknál.

— **Az „Olvasó-kör”** házának részvényesei f. é. január 22-én d. u. 3 órakor az „Olvasó-kör” helyiségében tartandó közgyűlésre meghivatnak.

— **Az „Ipáregylet”** által f. é. január 11-én tartott tánczestély egész bevétele 234 frt.; kiadás 153 frt. 96 kr.; tiszta jövedelem 80 frt. 4 kr. Fölülfizetett: egy névtelen 4 frt.; B. Kiss Miklós 4 frt.; Madarassy László 3 frt.; Deák Lászlóné asszony 5 frt.; Löwinger Dávid 2 frt.; Sármay Márton 5 frt.; Pacsu Gergely 2 frt.; Lestár Péter 1 frt.; Mayerfi János 2 frt.; dr. Horváth János 2 frt.; Csikai Sándor 1 frt.; Fridrik István 1 frt.

— **Bugacz pusztán** f. hó 15-én városunk rokkant, újoncz és kocza vadászai hajtóvadászatot rendeztek. A nagy hófuvatagok közt annyira elfáradtak, hogy az ily kellemes mulatságot egy részük megátkozta; a pusztaház körül kiterített rókabőrök sikerült vadászatról tanuskodnak. — 15 nyúl is el-esett.

— **Bodroginé** asszony jutalomjátékára ma Szombaton Január 21-én a „Boldogasszony temploma harangozója” fog előadatni. Mind a darab, mind Bodroginé asszony szinpadai érdeme ismeretesebb közönségünk előtt, semhogy azokat ajánlanunk kellene; reménylünk is, hogy közönségünk sietni fog mai estén a színházba gyülekezni. — Úgy legyen.

Felelős szerkesztő: **Hornyik János.**

Szerkesztőtárs: **Madarassy László.**

H I R D E T É S E K.

Magyar kir. állam-kölcson sorsjegy igérvények 200,000 frtnyi főnyereménnyel, melynek húzása febr. hó 15-én lesz, alolrottnál 2 ft 50 krért kaphatók. Gallia Fülöp.

Folyó évi Január hó 25 és 26-án délelőtt 9 óra és délután 2 órától kezdve, Madsanetz főhadnagy úr (ezelőtt Zollner) féle házban különféle házi és gazdasági eszközök u. m. butor, mindennemű főző-edények vas és rézből, kocsik, szánok stb. elárvereztetnek; mi a t. cz. Közönségnek ezennel tudtára adatik.

2000
1870

Arverési hirdetmény.

Sz. kir. Kecskemét város telekkönyvi törvényszéke részéről közhírré tétetik, miszerint Kecskemét város árvaszékének megkeresése folytán Brett Moriczné Meitner Judit, Meitner Mihály vagy Miksa és Rozáliának Kecskemét városának 8122. sz. telekkönyvében 6 részletszám alatt foglalt 400 forintra becsült házukra a nyilvános árverés elrendeltetett és árverési határidőül 1871. évi Február 15 és szükség esetében 1871. évi Mártius 15. napjának mindég délelőtti 9 órája a városi telekkönyvi hivatalban akként tüzetett ki, hogy első alkalomkor az árverés alá becsajtott ingatlanság becsáron alul el nem adható.

Venni szándékozó tartozik a becsértéknek 10%-át készpénzben vagy értékpapirban bánat pénzül az árverési kiküldött kezeihez letenni, különben az árverésben részt nem vehet.

Az árverési feltételek, melyek az árverés előtt felolvastatnak, az árverést megelőzőleg mindenki által a telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.

Felsőlíttatnak azon jelzalogos hitelezők, kik nem fejen telekkönyvi törvényszék székhelyén avagy ennek közelében laknak az iránt, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésök végett, a törvényszék székhelyén megbízottak rendelkeznek, és azok nevét s lakását az eladásig jelentsék be, mert ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

A perrendtartás 433 és 466 §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb kijelölt javak iránt tulajdonjogi vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnek, hogy kereseteiket a hirdetmény közzé tételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, ezen telekkönyvi törvényszékhez adják be, különben azok az árverés foganatosítását nem gátohatván, egyedül a vételár fölöslegére fognak utasíttatni.

Kelt: Kecsk., 1870. évi Dec. 31. tartott városi törvényszék telekkönyvi üléséből.

Alulnevezett okleveles szülész (bába), pályámat még 1854-ik évben pesti m. kir. Egyetemen végeztem, ugyanott a Rókus kórházban mint gyakorlókörök-szülész alkalmazást is nyertem. Később, mint megyei szülész, gyarapítottam ismeretemet; most pedig itt helyben — szülőföldemen — megtelepedvén, mint városi tisztelbeli szülész a t. cz. Asszonyságok megkeresése s bizalmáért eszedem. Lakásom: Nagy-Halasi-téza Szathmári Pál asztalosmester úr házában, 573. sz. a. Kecskemét, Deczember hó 1870.

Özv. Erényi Nándorné, szül. Bátor Judit, okleveles szülész.